

[Simonsen.]

og glædeligt, men desværre er det jo ikke altid ensbetydende med, at Folkets økonomiske Liv er lyst og straalende. Der kan i et Samfund være daarlige økonomiske Levevilkaar, samtidig med at Statens Finanser giver Udtryk for noget ganske andet. Om det stort set er Tilfældet her i Landet, er jeg ikke ganske i Stand til at bedømme, alt er jo relativt, men om de forskellige Erhvervs økonomiske Vilkaar og Betingelser i Forhold til hverandre er retfærdige og lige, er ikke vanskeligt at bedømme. Her taler Kendsgerningerne baade i Tal og i Virkningerne sit klare, men kedelige Sprog.

I Modsætning til forskellige af Oppositionens Talere finder jeg det overordentlig heldigt, at den højtærede Finansminister har budgetteret saa forsigtigt, at Statsregnskabet har kunnet afsluttes visende et betydeligt Overskud. Jeg finder det heldigt bl. a. af den Grund, at saa usikre som de erhvervspolitiske Forhold nu engang er her i Landet og i de senere Aar har været, hvor, som jeg sagde før, de forskellige Erhvervs økonomiske Udvikling og Bæreevne er saa forskellig, som Tilfældet er, vil det være godt, om Staten ser sig i Stand til at bøde lidt paa de værste Følger baade af den Ulighed, som Statsmagten gennem hele sin økonomiske Politik under Planøkonomien forårsager, og af de uforudsete og for Statsmagten uforskyldte Vanskeligheder og Ulykker, som det ene og det andet Erhverv kan komme ud for.

Jeg tænker her baade paa Fiskeriets store Vanskeligheder, som jeg dog ikke skal komme nærmere ind paa, da jeg ved, at Spørgsmaalet derom er under Overvejelse, og paa Landbrugets store Tab ved Mund- og Klovesyge-Svøben. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram var forleden udførligt inde paa de store Tab og Ødelæggelser, som Mund- og Klovesygen har forårsaget i Sønderjylland. Jeg skal ikke gentage det i Dag — der er jo ogsaa forskellige andre Talere, der har berørt Spørgsmaalet ret udførligt —, men jeg vil gerne i et og alt bekræfte og understrege det ærede Medlems Udtalelse forleden. Jeg vil navnlig stærkt understrege, at Kvægsothen utvivlsomt har været langt mere ondartet nede hos os og forvoldt betydelig større Tab i Begyndelsen af dens Hægen end senere. Jeg tror derfor ogsaa, det vil være baade klogt og nødvendigt, om ikke for meget skal slaas i Stykker, at der under en eller anden Form fra Statens Side rækkes de haardest ramte Kvæg-ejere en hjælpende Haand.

Medens jeg er ved Omtalen af Mund- og Klovesygen, har jeg paa Baggrund af denne en Henstilling til Regeringen. Der er for mig slet ingen Tvivl om, at selv om Sygdommen vil optræde forholdsvis mildt, hvad den for øvrigt ikke gør, er dog de Tab, den forvolder, direkte og navnlig indirekte, i Form af Følgesygdomme, saa store, at den ganske utvivlsomt vil forårsage en betydelig Nedgang i Landbrugets Rentabilitet i det kommende Aar. Ja, jeg tør vist uden at være Pessimist vove at spaa, at Landbrugets Forrentningsprocent til næste Aar vil gaa lige saa stærkt tilbage, som den er gaaet frem i det Aar, vi nu har afsluttet. Min Henstilling gælder Amtsbeskatningen. Saaledes som den nu ifølge Ændringen i 1933 er lagt i Forhold til Landbrugets Forrentningsprocent, vil Landbruget i det kommende Aar, altsaa i det Aar, hvor Mund- og Klovesygen hænger, komme til at betale fuld Skat igen. Jeg synes, det er meget uheldigt, at Amtsskatterne svinger saa stærkt, og det er ifølge Loven uundgaeligt under saa svingende Konjunkturer, som vi ser i disse Tider, og navnlig er det uheldigt, at Skatterne altid vil være høje i de Aar, hvor Indtægterne er svigtende.

Jeg vil derfor saa alvorligt, som jeg kan, henstille til Regeringens Overvejelse, om den ikke nu synes, Tidspunktet, under Hensyn til Mund- og Klovesyge-Svøben og Statsregnskabs store Overskud, er det rette til at lægge et mere stabilt Grundlag for Amtsbeskatningen. Helst saa jeg en hel Omlægning, i Retning af det, vi havde i Sønderjylland, før vi fik den uretfærdige Amtsbeskatning, vi nu har tilfælles med det øvrige Land. Det lader sig vel sikkert ikke gøre, men i hvert Fald bør man basere Statens Tilskud til Amtsskatterne paa et bredere Grundlag end et enkelt Aars Regnskabsresultat. Jeg vil foreslaa, at man tager Gennemsnittet af 3 Aars Regnskaber som Grundlag.

Mon Tiden nu i øvrigt ikke snart er inde til at skride fra Ord til Handling angaaende Fjernelsen af den uretfærdige Ejendomsbeskatning af Landbrugsejendomme. Det vilde være en smuk Finale for Landstinget at være med til en saadan Handling; Landstingsmand Fog-Petersen er jo villig, og kan hænde, der dog var en eller anden Radikal, der paa dette Punkt kunde tænkes at være saa fordomsfri, at han kunde medvirke til en Løsning af dette vigtige Problem.

Jeg har i al Beskedenhed endnu en Henstilling til Regeringen. Den højtærede